

Μια ελληνική οικογένεια στην Τουρκοκρατία

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Το 1453, ό,τι είχε απομείνει από τη Βυζαντινή

Αυτοκρατορία καταλύθηκε από τους Οθωμανούς Τούρκους με την άλωση της Κωνσταντινούπολης. Για τον Ελληνισμό άρχιζε μια περίοδος αιώνων υποτέλειας και σκλαβιάς, που έληξε περίπου 450 χρόνια αργότερα. Η ιστορία, η συνείδηση του ένδοξου παρελθόντος, η Ορθοδοξία αλλά και η βαθιά πίστη των κατακτημένων

Ρωμιών ότι ήταν πολιτιστικά ανώτεροι από τους κατακτητές τους, κράτησαν την ελληνική, τη ρωμείκη ιδέα ζωντανή όλο αυτό το διάστημα.

Η πίστη ότι αυτός ο τόπος είναι δικός τους, η έφεση στην πρόοδο αλλά και η αυτό-καταστροφή που έκαναν να κερδίσουν όσα δικαιούνται, κάνει τους Έλληνες να ονομάζουν θαύμα...

Και τον Μάρτιο του 1821 ο κόσμος όλος έγινε

μάρτυρας αυτού του θαύματος. Ο Κολοκοτρώνης αναφέρει χαρακτηριστικά: «Ο κόσμος μας έλεγε τρελούς. Ημείς, αν δεν είμεθα τρελοί, δεν εκάναμε την επανάσταση, διατί ηθέλαμε συλλογισθεί πρώτον δια πολεμοφόδια, καβαλαρία μας, πυροβολικό μας, πυριτοθήκες μας, τα μαγαζιά μας, ηθέλαμε λογαριάσει τη δύναμη την εδική μας, αλλά και την τούρκικη δύναμη. Τώρα όπου ενικήσαμε, όπου ετελειώσαμε με το καλό τον πόλεμό μας, μακαριζόμεθα, επαινόμεθα. Αν δεν ευτυχούσαμε, ηθέλαμε τρώγει κατάρες, αναθέματα. Ομοιάζομεν σαν να είναι εις ένα λιμένα πενήντα εξήντα καράβια φορτωμένα, ένα από αυτά ξεκόβει, κάνει πανιά, πηγαίνει εις την δουλειά του με μεγάλη φουρτούνα, με μεγάλο άνεμο, πηγαίνει, πουλεί, κερδίζει, γυρίζει πίσω σώον. Τότε ακούς όλα τα επίλοιπα καράβια και λένουν: Ιδού άνθρωπος, ιδού παλληκάρια, ιδού φρόνιμος, και όχι σαν εμάς οπού καθόμεθα δειλοί, χαμένοι, και κατηγορούνται οι καπεταναίοι ως ανάξιοι. Αν δεν ευδοκίμούσε το καράβι, ήθελε ειπούν: Μα τι τρελός να σηκωθεί με τέτοια φουρτούνα, με τέτοιο άνεμο, να χαθεί ο παλιάνθρωπος, επήρε τον κόσμο

Από τον 15ο αιώνα προσπαθούν να

επιβιώσουν κάτω από τα δεσμά ενός πολιτιστικά κατώτερου κατακτητή. Η ζωντανή Ορθοδοξία και η μνήμη που ποτέ δεν ασθενεί και μεταφέρεται προφορικά από γενιά σε γενιά βοηθούν τους Έλληνες να επιβιώσουν και να προσδοκούν την ημέρα της απελευθέρωσης.

Δείτε παρακάτω ένα σύντομο θεατρικό δρώμενο: Μετά την τουρκική κατάκτηση μία ρωμείκη οικογένεια προσπαθεί να επιβιώσει σε κάποιο χωριό της ηπειρωτικής Ελλάδας... Ανοίγει με το τραγούδι «Περήφανοι όλοι...» και κλείνει με το δημοτικό τραγούδι «Ξύπνα, καημένε μου ραγιά».

[youtube <https://www.youtube.com/watch?v=YTH10doSp7c?rel=0>]

